

Lidt fra gamle dage

Også for mange år siden selv før de fleste at klubbens medlemmer blev født var dykkeruheld en stor mediebegivenhed

Her er en del gulnede udklip helt tilbage fra 1952.

Udklippene omhandler et dykkeruheld der heldigvis gik godt for Dykker Svend Brunø som var fastansat dykker på Aalborg havn.

Udklippene er sakset fra diverse lokale og landsdækkende aviser.

Udklippene er venligst stillet til rådighed af Birte Brunø

Dykker i klemme paa havnebunden

Sad halvanden time i Aalborg havn, før hjælpen naaede frem

JEG KUNNE nok tænke, at de ikke ville lade en mand staa dernede og glo i hele eller halve dage, men det var alligevel lidt ubehageligt, for jeg vidste ikke, om de kunne blive ved at faa luft ned, sagde Aalborg havns dykker Svend Brunø, Vendelbogade 18, da han kom fri i morges efter at have siddet i klemme paa bunden af havnen i ca. halvanden time.

Svend Brunø er en dygtig og erfaren dykker, og han var klar over risikoen, da han ved 6-tiden i dag gik ned for at udføre et repa-

rationsarbejde paa kajen, hvor Det Forenedes Københavns-baade lægger til. Ved vandoverfladen er anbragt noget tømmer, der skal holde fartøjerne fri af betonkajen, og dette tømmer holdes paa plads af to cementklodser i halvanden meter lange wirer. Det var en af disse klodser, der kom i slyng 20 minutter efter, at dykkeren var kommet ned paa sit arbejdssted paa havnebunden.

Sendte nødsignal

Da Brunø i morges var kommet velbeholden op - lidt bleg paa grund af sindsbevægelsen og kulden, men iøvrigt ganske fatet - fortalte han om den ubehagelige situation, der kunne være afhjulpet paa faa øjeblikke, hvis Aalborg havn havde haft moderne dykkermateriel. Brunøs hjelm er nemlig ikke forsynet med telefon, og han kunne ikke fortælle lineholder Svend Andersen oppe paa kajen, hvad der var galt.

- Det eneste, jeg kunne gøre, var at sende nødsignal op ved hjælp af livlinen, men jeg kunne ikke gøre dem begribeligt, at de skulle holde igen paa slange og livline, saa jeg kunne komme op langs dem og faa klodsen viklet fri.

En anden udvej var at lukke luftventilen i hjelmen, saa dykkerdragten kunne faa mere luft og stige op til cementklodsen. Men

Fortsettes side 5, spalte 1.

Dykker Svend Brunø (til højre) fotograferet i morges sammen med sin lineholder Svend Andersen umiddelbart efter den alvorlige situation.

Dykker i klemme

(Fortsat fra forsiden)

Hjelmen er ogsaa gammeldags paa det omraade. Faar jeg for meget luft, kan jeg ikke aabne igen, og man risikerer, at ventilen suger sig fast. Sker det, flyder jeg op som et stykke kork — men desværre ikke helt op. Det ville den indfiltrede livline og luftslange forhindre.

— Hvad gjorde De saa?

— Jeg gjorde nærmest ingen ting. Man puster jo en del i en saadan situation, og ruden i hjelmen blev saa dugget, at jeg næsten intet kunne se. Jeg troede, at der var gaaet meget længere tid, og at Københavns-baaden laa deroppe og ikke kunne komme til for mig. Og saa tænkte jeg som sagt, at de nok ville se ned til mig før eller senere. Det kriminelle var, om lufttilførslen kunne fortsætte, eller om klodsen ville blive ved at vikle og blokere slangen.

Hjælpen kommer

— Det sidste var vi bange for oppe paa kajen, fortæller lineholder Svend Andersen, Østre Allé 54, Aalborg. Da Brunø gav sit nødsignal — mange smaaryk og til sidst tre gange to ryk — var jeg klar over, at klodsen var kommet i slyng, men fordi vi mangler den telefon, kunne jeg ikke komme i kontakt med Brunø. Naar han hev i slange og luftline, lod jeg ham faa mere — uden at ane, at han ville prøve at klatre op den vej.

Vi sendte bud til værftets dykker og alarmerede samtidig Falck, der hentede deres egen dykker Leonhardt Andersen. Han har sit materiel ude ved Svovlsyre-kajen og var kommet i dragten paa kranvognen undervejs hertil.

Leonhardt Andersen har baade telefon og automatiske ventiler i sin hjelm, og han var paa bunden i løbet af et øjeblik.

Ved hjælp af ventilen steg han langsomt op langs kollegaens slange, til han naaede det sted, hvor cementklodsen havde viklet sig fast, og det var saa en smal sag at faa slange og livline fri.

Værftets dykker Lars Hansen var naaet frem omtrent samtidig og holdt sig i beredskab.

Brunø's første tanke, da han kom op, var, om Københavns-baaden ventede paa ham, men paa det tidspunkt var klokken kun 7.35.

Leonhardt Andersen klappede sin kammerat paa skulderen og sagde:

— Kan man ikke faa lov at sove om morgenen for dig!

Dykkerudstyret ikke uforsvarligt

Svend Brunø fortalte i morges, at man paa dykkerskolen paa Holmen i København har en dykkerhjelm af denne konstruktion — for at demonstrere, hvor meget bedre de ny hjelme er.

— Uforsvarlig er hjelmen i hvert fald ikke, siger havneingeniør A. Mortensen. Vort dykkerudstyr bliver jævnlige godkendt af statens tilsyn og tilfredsstiller i eet og alt de stillede sikkerhedskrav.

— Burde havnen ikke anskaffe det bedst mulige materiel, hvor der er tale om forebyggelse af en farlig situation?

— I saa fald skulle vi kassere det nuværende udstyr — og en telefonledning kan jo ogsaa gaa i bekneb og blive afbrudt. Der er en vis risiko forbundet med dykkerarbejde.

— Vil man blive ved at arbejde med den gamle hjelm?

— Bevillingsspørgsmaalet sorterer under havneudvalget — men jeg kan ikke se, at det udstyr, vi har i brug, er uforsvarligt. ob.

Jeg har netop talt med statens skibstilsyn i København i anledning af dette uheld, og man erklærer, at flertallet af de dragter, man har i brug herhjemme i dag, er uden telefon. En saadan bruger man navnlig ved meget komplicerede dykkerarbejder. Tilsynet finder, at en dragt som Aalborg havns maa betegnes som fuldt forsvarligt. ob.

Aalborg-dykker klemmt inde paa havnens bund

Sad fast i over en time

Aalborg havns dykker, Svend Brunø, Vendelbogade 18, oplevede en yderst nervepirrende time paa havnens bund i gaar, da han under reparationsarbejde paa kajen udfør toldboden blev slynget ind i nogle jernwirer og umuligt kunne frigøre sig fra dem.

Svend Brunø, der er en dygtig og erfaren dykker, var i færd med at reparere kajen, hvor Det Forenedes Københavner-baade lægger til, og han havde opholdt sig i vandet i 20 minutter, da han blev slynget ind i wiren. Han sendte nødsignal ved hjælp af livlinien, og lineholder Svend Andersen, Østre Allé 54, Aalborg, sendte straks bud efter Falck,

hvis dykker, Leonhardt Andersen kom til stede og gik ned paa fjordbunden for at hjælpe sin kollega op. I Andersens dykkerhjælm findes der baade telefon og automatiske ventiler, og ved hjælp af ventilen steg han op langs kollegaens slange, til han naaede det sted, hvor wiren havde viklet sig fast. Det var derefter let at faa Brunø fri, og faa minutter senere stod han paa havnekajen, noget chokeret efter den dramatiske oplevelse.

Svend Brunøs dykkerudstyr er ikke uforsvarligt, men der er ingen tvivl om, at den ubehagelige situation kunne have været undgaaet, dersom Aalborg havn havde et mere moderne dykkermateriel.

Dykker i farlig Situation var ikke nervøs - men frøs

*Fortæller om sine Tanker i Ventetiden
paa Havnens Bund*

DET VAR DEJLIGT at komme op paa Landjorden og faa sig en Smøg, siger Dykker Svend E. Brunø, Vendelbogade 18, Aalborg, der i Gaar Morges havde et alvorligt Uheld i Aalborg Havn.

Ved 6-Tiden arbejdede han i 9 Meters Dybde ved Toldbodhavnen — Københavnsdamperens Anløbsplads, da nogle Kæder 4½ Meter oppe snoede sig om hans Livline og dermed afbrød Forbindelsen med Hjælperne foroven.

Temmelig rolig, men —

— Jeg har været Dykker i 7 Aar og aldrig før været i en lignende Situation, siger Brunø til *Aarhus Stiftstidende*.

— Jeg var faktisk temmelig rolig, det skal en Dykker jo være i saadanne Tilfælde, men nægtes kan det ikke, at der er flere Ting, man ikke kan lade være med at spekulere paa, naar man staar mutters ene paa Havets Bund uden Kontakt med Omverdenen.

Havde jeg haft en Telefon, havde jeg været bedre til Mode. Men uden den følte jeg mig som en Rotte i en Fælde. Knuderne paa Livlinen gjorde, at jeg ikke kunde signalere efter Hjælp og ikke anede, hvad der skete. I Telefonen kunde man have snakket om Tingene. Naah, jeg var nu klar over, at de deroppe snart vilde mærke, at der var Kludder i det og saa sende en Dykker til Hjælp.

— Det kneb med at holde Varmen — og efterhaanden havde jeg faaet mig selv bildt ind, at nu var Kl. 8 — den Tid, da Københavnsbaaden lægger til. Jeg saa i Aanden Baaden ligge derude uden at kunne komme ind og forestillede mig den Ophidselse, der vilde blive ombord, hvis der blev Tale om Forsinkelse. Jeg kan aldrig forestille mig, hvad Klokkeren er, naar jeg er under Vandet. Alt Arbejdet gaar saa langsomt, at man mister alle Begreber om Tid.

Faa Timer efter nede paany

— En Overgang tænkte jeg paa, at Kæderne kunde standse Lufttilførslen. Lukke min Ventil turde jeg ikke, for saa udspiles Dragten med Luft, og man kan ikke bøje Armene. Og havde man fortsat med at sende Luft ned, var Dragten til sidst sprængt.

Halvanden Time gik der, inden Brunø igen kunde fylde sine Lunger med frisk Luft paa Kajen. Han sundede sig lidt, røg en Cigaret — og Kl. 10 var han allerede nede og i Gang med sit Undervandsarbejde igen. Han var ikke det mindste nervøs.

LONDON: Kanaløerne Guernesey og Jersey rystedes kort efter Midnat i Gaar af et Jordskælv, der varede 22 Sekunder. Det er den længste Jordrystelse paa Stedet i 20 Aar, men der foreligger ingen Meldinger om Skader.

Dykker i Livsfare, fanget paa Bunden af Havn i 1½ Time

— Jeg fløjtede, mens jeg ventede paa Hjælp fra Dykker-Kollega, siger Dykker Svend Brunø, der blev indviklet i Kæder paa Bunden af Aalborg Havn

Halvanden Time var den 40-aarige Dykker Svend Brunø fra Aalborg i Gaar indviklet i nogle Kæder paa Bunden af Aalborg Havn i en halv Snæs Meters Dybde, uden at han kunde foretage sig andet end at vente — og haabe — paa, at der kom Hjælp ned til ham.

Brunø gik ned ved 6-Tiden for at foretage noget Kajarbejde paa det Sted, hvor Københavnerbaaden „H. P. Prior“ et Par Timer senere skulde lægge til.

Turde ikke selv gøre sig fri

Idet han naaede Bunden, blev han imidlertid indviklet i nogle lange Kæder, som hang ned fra Bolværket, og i hvis Ender nogle Cementblokke var fastgjort. Dykkerens Liner blev i den Grad filtret ind i Kæderne, at det hurtigt stod ham klart, at han ikke kunde komme fri ved egen Hjælp.

Svend Brunø fortæller selv om den dramatiske halvanden Time:

— Baade min Livline og min Luftline blev viklet ind i Kæderne, saa jeg hang uhjælpelig fast. Jeg turde ikke selv forsøge at komme fri, for Cementblokkene hang og bevægede sig med Strømmen, og hvis jeg rørte mig for meget, risikerede jeg at blive smadret af en af dem.

Vilde ikke skabe Panik

Der var halvmørkt dernede, og jeg havde ingen Telefon. Lukke for Lufttilførslen turde jeg heller ikke.

Jeg vilde saa ganske vist stige opad, men samtidig vilde de blive ved at pumpe deroppe, og saa vilde det gaa endnu værre. Jeg havde ogsaa den Udvej at afgive et Faresignal, men det gjorde jeg ikke, for saa var der bare gaaet Panik i dem deroppe.

Jeg besluttede at vente, til Lineholderen, der er en meget paalidelig Mand, skulde opdage, at der var noget galt paa Færde. Det, som bekymrede mig mest, siger Brunø, var, at jeg maaske ikke naaede op, inden Københavnerbaaden skulde være ved Kaj. Jeg vilde nemlig have, at de mange Rejsende skulde blive forsinket for min Skyld.

— Var De ikke bange?

Fri paa fem Minuter

— For en Dykker i den Situation gælder det om ikke at blive bange. Man skal bare tænke paa, at det gaar nok. Gaar der først Skræk i En, bliver man Idiot af at spekulere paa Faren. Jeg gik ærlig talt og fløjtede det meste af den Tid, jeg gik dernede og ventede paa, at der skulde komme Hjælp til mig.

Hjælpen kom ved 7,30-Tiden. De havde set, der var noget galt og

Jeg har Købere

og er Køber til ældre Brillant-Smykker, Brocher, Armbaand og Ringe.

Johan Paulsen,
Juvellerer og Guldsmed,
Sværtgade 8.

sendte Bud efter en anden Dykker. Man fik mig fri i Løbet af fem Minuter, og da jeg kom op, var „H. P. Prior“ netop paa Vej ind i Havnen.

— Hvad kunde der være sket?
— Det har jeg ikke brudt mit Hoved med, svarer Svend Brunø, der har været Dykker i syv Aar.
Cornu.

BOLVÆRKERNE INSPICERES ★ Aalborg havnevesen foretager hvert efterår en inspektion af havnens bolværker. Havnens dykkerbåd med dykkeren Svend Brunø er netop i disse dage gæst i gang med arbejdet. Foreløbig er der ikke fundet større skader, end at de har kunnet udbedres med det samme af dykkeren. Det er naturligvis de ældste bolværker, der vises størst interesse.

Det var så lidt fra gamle dage.

Læg mærke til dykkerudstyret på billederne. Der er samme slags som vi har stående i klubben dragt – slanger og kompressor. Hjelmen opbevares på Limfjords Museet.

SEØN